

Република Србија
ФАКУЛТЕТ ПЕДАГОШКИХ НАУКА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
Број: 01-2383/1-2
23.6.2026.
Ј а г о д и н а

На основу члана 11. став 3. Правилника о пријави и одбрани завршног рада на мастер академским студијама (број: 01-5812/1, од 24.12.2019.), а у складу са одлуком Наставно-научног већа Факултета, број: 01-5115/1, од 14.11.2019. године, Факултет педагошких наука Универзитета у Крагујевцу обавештава јавност

I. Ставља се на увид јавности завршни рад на мастер академским студијама, под називом *Виготскијанска перспектива учења у православном контексту*, кандидата Александра Петровића и *Извештај комисије за оцену и одбрану наведеног завршног рада* број 01-2383/1 од 23.6.2026. године.

II. Извештај Комисије ставља се на увид јавности објављивањем на сајту Факултета. Завршни рад на мастер академским студијама и извештај комисије стављају се на увид јавности у библиотеци Факултета.

III. Рок објављивања: 8 дана.

IV. Примедбе и предлози на урађени завршни рад на мастер академским студијама и извештај комисије достављају се у предвиђеном року преко пословног секретара.

Достављено администратору и библиотеци, и истакнуто на огласној табли 23.6.2026. године.

Самостални стручно-технички сарадник
за студије и студентска питања – мастер
и докторске студије

Ана Келер

Република Србија
ФАКУЛТЕТ ПЕДАГОШКИХ НАУКА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
Ј А Г О Д И Н И А

ПРИМЉЕНО	23.6.2026		
Стр. бр.	бр. л.	Фонд	Пол. бр.
01	2383/1		

ФАКУЛТЕТ ПЕДАГОШКИХ НАУКА УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

Одлуком Наставно-научног већа Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу број 01-1021/1 од 18.3.2026. године образована је Комисија за оцену и одбрану мастер рада *Виготскијанска перспектива учења у православном контексту* кандидата Александра Петровића, број досијеа IV-8/2024-МС (у даљем тексту: Комисија), у саставу:

1. Проф. др Весна Трифуновић, Факултет педагошких наука у Јагодини, Универзитет у Крагујевцу, област Социологија образовања, председница;
2. Др Ивица Живковић, научни сарадник на Институту за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду, област Друштвене науке - филозофија, члан;
3. Доц. др Јелена Јокимовић, Факултет педагошких наука у Јагодини, Универзитет у Крагујевцу, област Психологија у васпитно-образовном раду, чланица-менторка;

Након прегледа урађеног мастер рада Комисија подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Александар Петровић (бр. досијеа IV-8/2024-МС) уписао је мастер академске студије *Образовање професора предметне наставе на Факултету педагошких наука Универзитета у Крагујевцу школске 2024/2025. године.*

Студент је након добијене сагласности менторке предао Служби за студентска и наставна питања Факултета мастер рад под називом *Виготскијанска перспектива учења у православном контексту*. Мастер рад садржи 5 поглавља: Увод; Теоријски оквир психологије Виготског. Кључни појмови и педагошке импликације; Богословски аспекти православне педагогије; Однос и могућност интеграције социокултурне теорије Виготског и православне педагогије; Закључак. Поред ових поглавља рад садржи и део Литература са списком коришћених референци. Рад је написан на 68 страница формата А4 компјутерски обрађеног текста. Попис извора и литературе садржи 59 библиографских јединица.

Мастер рад Александра Петровића написан је у складу са одабраном темом и садржи све битне елементе неопходне за овакву врсту рада. Како је у питању теоријски мастер рад, приказана је анализа релевантне литературе и затим је понуђено поглавље које обједињује нове увиде и предлоге за повезивање научних увида Лава Виготског са начелима православне педагогије.

Кључни допринос мастер рада *Виготскијанска перспектива учења у православном контексту* огледа се у следећим увидима:

- **Анализа социокултурне теорије развоја Лава Виготског** указује на пресудну улогу односа, језика и културе у развоју. У раду се наглашава да процес развоја није плод унутрашњег сазревања изолованог појединца, већ динамичан процес који се остварује кроз интеракцију са другима и у оквиру специфичног културног контекста те да се више психичке функције не развијају спонтано, већ постепено прелазећи са спољашњег на унутрашњи план. Међутим, ова теорија не пропитује дубљи смисао тих процеса нити нуди одговор на питање какав би човек требало да постане. У том вакууму вредности отвара се простор за богословску перспективу, која у овом раду развојно психолошке увиде не одбацује, већ их интегрише у шири оквир сврхе постојања.
- **Православна традиција** се описује као модел васпитања у коме се човек не посматра као апстрактан појединац, већ као личност створена за заједницу, и то егзистенцијалну заједницу, са Христом у њеном средишту. Кроз заповест, породицу и Цркву, јасно је да се развој не може разумети ван односа. Православна педагогија не делује принудом, већ односом, примером и позивом на преображај. Када се овај приступ доведе у однос са теоријом Виготског, уочава се структурна сродност, али и кључна разлика: док социокултурна теорија однос види као средство развоја, православље га види и као циљ и као коначни облик постојања чинећи их међузависним.
- **Интеграција** ова два приступа дата је кроз три кључна појма:
 - **Зона блиског развоја** у православном контексту постаје простор личног сазревања ка заједници са Богом, налик „Лествици” светог Јована, која постепено узводи до вере, наде и љубави.
 - **Интернализација** превазилази когнитивни оквир и постаје дубоко егзистенцијални догађај унутрашњег преображаја, чији је најпотпунији пример покајање.
 - **Медијатор, посредник**, односно родитељи, учитељи, свештеници, вршњаци и цела црквена заједница не делују само као преносиоци знања, већ као сведоци православног начина живота.
- **Додатан значај интеграције** ових приступа огледа се у практичној примени у савременом образовању које је често сведено на пуку функционалност или службу тржишту рада. Увођење духовне димензије омогућава развој релевантних наставних активности, буђење осећаја сврсисходности образовног процеса и спречавање отуђивања од образовања, док у црквеном животу развојно психолошки увиди помажу да васпитање буде свесније и прилагођеније појединцу.

- У раду се наводи и да упркос додирним тачкама, ова два приступа имају суштинске разлике. Социокултурна теорија Лава Виготског остаје у оквирима научног и емпиријског, док у тим истим оквирима православна педагогија не може остати без губитка суштине. Стога је њихов однос искључиво комплементаран. Социокултурна теорија пружа методолошки оквир, православна педагогија даје смисао и циљ, а њихов дијалог омогућава интегралније разумевање развоја човека. Коначно, човеков развој је сложен и вишеслојан процес у коме се психолошки, социјални и духовни фактори преплићу, па основни допринос овог рада лежи у отварању праваца за даља истраживања односа развојне психологије и православне педагогије.

На основу укупне оцене мастер рада *Виготскијанска перспектива учења у православном контексту* кандидата Александра Петровића, чланови Комисије потврђују да су испуњени сви услови предвиђени Правилником о пријави и одбрани завршног рада на мастер академским студијама Факултета за његову јавну одбрану, и предлажу исту.

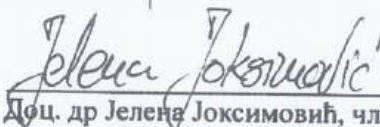
У Јагодини, 22.6.2026. године

КОМИСИЈА

Проф. др Весна Трифуновић, председница

Др Ивица Живковић, члан

Доц. др Јелена Јоксимовић, чланица-менторка